

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX01SFIMH
prvotní identifikátor

odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
P.O. BOX 155/P, Praha 4
14021

Č. j. MV- 36423-69/P-2013

Praha 24. ledna 2014
Počet listů: 1
Přílohy: 1/pdf

Adresa

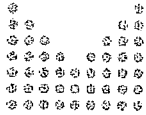
Žádost o poskytnutí informace (podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím - zaslání požadovaných materiálů)

Odboru právnímu Ministerstva vnitra byly doručeny Vaše žádosti o poskytnutí kopií části spisového materiálu, v rámci Vaší žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a to kopie rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 7. 2011 č.j.: MV-15182-8/ODK-2011 (rozhodnutí č.j.: MV-15182-8/VS-2011 ze stejného dne v uvedené věci neexistuje), kopie následné žaloby vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 297/2011, kopie vyjádření Ministerstva vnitra k dané žalobě proti uvedenému rozhodnutí a kopie rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 12. 2013 sp. zn.: 8 Ca 187/2009.

V příloze Vámi požadované informace zasíláme.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru právního

Vyřizuje: JUDr. Hana Trnková
tel. č.: 974 816 755

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX0008QC9

prvotní identifikátor

Toto bylo právní moci dne

Je vykonáno dne 14. 7. 2011

v Praze dne 21. 7. 2011

Podpis

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 15182-8/ODK-2011

Praha 8. července 2011
Počet stránek / listů: 9 / 5
Stejnopis: 4 / 4

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor dozoru a kontroly veřejné správy (dále též jako „odvolací orgán“), rozhodlo v souladu s ustanoveními § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanoveními § 94 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 178 odst. 1 a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o odvolání obchodní společnosti AGROZETCENTRUM VRŠOVICE s. r. o., IČ 25107992, se sídlem Kuštova 2600, 269 01 Rakovník (dále jako „žadatel“ nebo „odvolatel“), proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru dopravy (dále také „povinný subjekt“), ze dne 25. května 2011, č. j. 108273/2011/KUSK, sp. zn. SZ_202066/2010/KUSK/61, o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, podaném odvolatelem dne 7. června 2011,

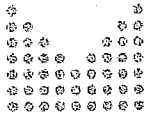
takto:

Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 25. května 2011, č. j. 108273/2011/KUSK, sp. zn. SZ_202066/2010/KUSK/61, o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, se **z a m í t á** a napadené rozhodnutí se **p o t v r z u j e**.

Odůvodnění:

I.

Ministerstvu vnitra bylo dne 27. června 2011 Středočeským krajem, krajský úřad (jeho dopisem ze dne 22. června 2011, č. j. 125460/2011/KUSK, sp. zn.

SZ_202066/2010/KUSK/63) předloženo v souladu s ustanovením § 16 odst. 2 InfZ odvolání žadatele proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 25. května 2011, č. j. 108273/2011/KUSK, sp. zn. SZ_202066/2010/KUSK/61, o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace (dále jako „napadené rozhodnutí“).

Z předloženého spisu vyplynulo následující:

Žadatel se dne 27. prosince 2010 v souladu s InfZ obrátil na Krajský úřad Středočeského kraje se žádostí o poskytnutí informací. V podání označeném jako *Věc: žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/99 – veřejná podpora v linkové autobusové dopravě*, požádal o sdělení výše veřejné podpory (dotace) poskytované Středočeským krajem obchodní společností ANEXIA s. r. o. na vnitrostátní autobusové lince č. 310 612 Rakovník – Nové Strašecí – Praha, a to celkovou částku za jednotlivé roky 2006 – 2010 (do 30. 11. 2010); celkového počtu kilometrů, které byly na této lince obchodní společností ANEXIA s. r. o. dotovány, a to celkový počet za jednotlivé roky 2006 – 2010 (do 30. 11. 2010). Bylo taktéž požádáno o sdělení výše veřejné podpory (dotace) poskytované Středočeským krajem obchodní společností ANEXIA s. r. o. na vnitrostátní autobusové lince č. 310 610 Rakovník – Nové Strašecí – Praha, a to celkovou částku za jednotlivé roky 2003 – 2010 (do dne doručení žádosti); celkového počtu kilometrů, které byly na této lince obchodní společností ANEXIA s. r. o. dotovány, a to celkový počet za jednotlivé roky 2003 – 2010 (do 30. 11. 2010).

Dne 7. ledna 2011 vypracoval Krajský úřad Středočeský kraje rozhodnutí ze dne 7. ledna 2011, č. j. 202066/2010/KUSK, sp. zn. SZ_202066/2010/KUSK/2, jímž s odkazem na § 14 a § 15 odst. 1 InfZ rozhodl o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací v celém rozsahu. V odůvodnění svého rozhodnutí povinný subjekt konstatoval, že poskytnutí informací týkajících se vnitrostátních autobusových linek a veřejné podpory (dotace) dle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě a dalších právních předpisů poskytované Středočeským krajem obchodní společností ANEXIA s. r. o. nemohou být žadateli sděleny, protože nejsou obsahem uzavřených smluv o závazku veřejné služby ve vnitrostátní linkové osobní dopravě mezi Středočeským krajem a společností ANEXIA. Smlouvu z roku 2003 se nepodařilo dohledat. Z těchto důvodů tak povinný subjekt rozhodl o odmítnutí žádosti.

Proti rozhodnutí povinného subjektu podal žadatel odvolání (datované dnem 14. ledna 2011, povinnému subjektu doručené dne 18. ledna 2011), o kterém rozhodlo Ministerstvo vnitra tak, že rozhodnutí povinného subjektu – Středočeského kraje – ze dne 7. ledna 2011, č. j. 202066/2010/KUSK, sp. zn. SZ_202066/2010/KUSK/2, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, zrušilo a věc vrátilo Krajskému úřadu Středočeského kraje k novému projednání (rozhodnutí č. j.: MV- 15182-4/ODK-2011 ze dne 16. února 2011). Ministerstvo vnitra přitom dospělo k závěru, že uvedené rozhodnutí je v rozporu se zákonem pro jeho nepřezkoumatelnost, resp. pro nedostatek důvodů rozhodnutí.

Následně povinný subjekt vydal rozhodnutí č. j. 051677/2011/KUSK, sp. zn. SZ_202066/2010/KUSK/10 ze dne 10. března 2011, o částečném odmítnutí,

žádosti o poskytnutí informací, ve kterém částečně odmítl poskytnout požadované informace, a to v části sdělení výše veřejné podpory (dotace) poskytované Středočeským krajem obchodní společností ANEXIA s. r. o. na dvou konkrétních linkách vnitrostátní autobusové dopravy za jednotlivé kalendářní roky. Povinný subjekt také částečně poskytl požadované informace (sdělení počtu kilometrů).

Proti rozhodnutí povinného subjektu podal žadatel odvolání (datované dnem 31. března 2011, povinnému subjektu doručené dne 4. dubna 2011), o kterém rozhodlo Ministerstvo vnitra tak, že rozhodnutí povinného subjektu – Středočeského kraje – ze dne 10. března 2011, č. j. 051677/2011/KUSK, sp. zn. SZ_202066/2010/KUSK/10, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, zrušilo a věc vrátilo Krajskému úřadu Středočeského kraje k novému projednání (rozhodnutí č. j.: MV- 15182-6/ODK-2011 ze dne 2. května 2011). Ministerstvo vnitra přitom dospělo zejména k závěru, že aplikace „ochrany obchodního tajemství“ na požadované informace v uvedeném rozhodnutí není řádně odůvodněná, resp. není odůvodněná tak, aby nevzbuzovala důvodné pochybnosti.

Povinný subjekt následně vypracoval odvoláním napadené rozhodnutí, jímž žádost o informace odmítl v části sdělení výše veřejné podpory (dotace) poskytované Středočeským krajem obchodní společností ANEXIA s. r. o. na vnitrostátní autobusové lince č. 310 612 Rakovník – Nové Strašecí – Praha, a to celkovou částku za jednotlivé roky 2006 – 2010 (do 30. 11. 2010); sdělení výše veřejné podpory (dotace) poskytované Středočeským krajem obchodní společností ANEXIA s. r. o. na vnitrostátní autobusové lince č. 310 610 Rakovník – Nové Strašecí – Praha, a to celkovou částku za jednotlivé roky 2003 – 2010 (do dne doručení žádosti). Ve zbývající části (sdělení počtu kilometrů) byly požadované informace poskytnuty. Povinný subjekt dále uvedl, že *Středočeský kraj měl a má s obchodní společností ANEXIA s. r. o. uzavřenou smlouvu o závazku veřejné služby ve vnitrostátní linkové osobní dopravě uzavřenou podle č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě. V této smlouvě je uveden soubor autobusových linek a spojů, které jsou zahrnuty do objednávky Středočeského kraje pro zajištění základní dopravní obslužnosti území Středočeského kraje veřejnou autobusovou linkovou dopravou. V tomto souboru linek jsou také zahrnuty autobusové linky 310 612 a 310 610. Tento postup (specifikování rozsahu dopravní obslužnosti souborem linek a spojů a tomu prokazatelnou ztrátou) je plně v souladu s § 2 nařízení vlády č. 493/2004 Sb., který zní: „Prokazatelná ztráta se vztahuje buď na jednotlivé spoje, na linku, podíl kilometrů linky nebo na soubor linek veřejné linkové dopravy, provozovaných dopravcem v důsledku zajišťování dopravní obslužnosti plněním závazků veřejné služby“.* Pro tento soubor linek je ve smlouvě odpovídající předem stanovený počet ujetých kilometrů dle schválených jízdních řádů pro konkrétní rok. Uzavřené smlouvy mezi Středočeským krajem a obchodní společností ANEXIA s. r. o. neobsahují požadovanou strukturu informací o celkových počtech kilometrů na předmětných linkách za konkrétní rok, a proto se povinný subjekt rozhodl je zjišťovat,

a následně je žadateli poskytl. Výše veřejné podpory (dotace) na konkrétní linky v požadovaných obdobích, nejsou v uzavřených smlouvách uvedeny a nejsou patrné ani ve všech souvisejících podkladech. Povinný subjekt si také zjišťoval, zda nejsou požadované informace k dispozici u správce rozpočtu Středočeského kraje, odboru finančního a investic, s tím že dožádaný odbor se vyjádřil, tak, že požadovanými informacemi nedisponuje. Nakonec se povinný subjekt vyjádřil k možnosti výpočtu požadovaných informací z dostupných údajů uvedených ve smlouvách a dalších podkladech pro požadované období (bez znalosti a vyčíslení detailních nákladů jednotlivých autobusových linek a spojů, nelze přesně vyčíslit cenu dopravního výkonu připadající na konkrétní linku a tím následně i výši dotace Středočeského kraje). Z výše uvedených důvodů povinný subjekt žádost o poskytnutí informace částečně odmítl.

Proti rozhodnutí povinného subjektu podal žadatel odvolání (datované dnem 6. června 2011, k poštovní přepravě podané dne 7. června 2011, povinnému subjektu doručené dne 9. června 2011 a zaevidované pod č. j. 118301/2011/KUSK). Odvolatel se ve svém odvolání vyjadřuje k rozhodnutí povinného subjektu, nejprve se zde konstatuje, že samotný Středočeský kraj nemá představu, kolik na provoz té které linky vlastně přispívá. Dále se namítá, že je-li požadovaná informace obtížně zjiřitelná, nemůže být tato skutečnost důvodem pro odmítnutí. Odvolatel se vyjadřuje i k odůvodnění napadeného rozhodnutí, které shledává za nepřesvědčivé a nepřezkoumatelné. Nakonec se odvolatel domnívá, že povinný subjekt by mohl uvést, alespoň přibližnou (konkrétní) kalkulaci na konkrétní linky.

V dopise ze dne 22. června 2011, č. j. 125460/2011/KUSK, sp. zn. SZ_202066/2010/KUSK/63, jímž bylo Ministerstvu vnitra předáno podané odvolání, povinný subjekt po časové chronologii případu připomenul svoje rozhodnutí č. j. 146852/2009/KUSK, sp. zn. 134461/2009/KUSK/4 ze dne 5. října 2010 (které je součástí spisu), ve kterém již žadateli poskytl ve vztahu k obchodní společnosti – ANEXIE s r. o., rozpis požadovaných celkových údajů za jednotlivé kalendářní roky v členění objednaný rozsah dopravy a přepočtení dotace na jeden kilometr, tj. průměrná dotace na jeden kilometr.

II.

Ministerstvo vnitra se v rámci odvolacího řízení nejdříve zabývalo svou věcnou příslušností k rozhodnutí o podaném odvolání a dále otázkou včasnosti jeho podání.

Ve vztahu k otázce věcné příslušnosti jsme se již podrobně vyjadřovali v našich předchozích rozhodnutích (viz rozhodnutí č. j. MV- 15182-4/ODK-2011 ze dne 16. února 2011; rozhodnutí č. j. MV- 15182-6/ODK-2011 ze dne 2. května 2011). Lze tedy konstatovat, že v dané věci je Ministerstvo vnitra nadřízeným orgánem, příslušným k rozhodnutí o podaném odvolání.

Napadené rozhodnutí bylo odvolateli doručeno podle § 72 odst. 1 správního řádu dne 30. května 2011. Posledním dnem lhůty pro podání odvolání (§ 83 odst. 1 správního řádu) byl 14. června 2011. Jelikož bylo odvolání předáno k poštovní přepravě dne 7. června 2011, tedy v rámci odvolací lhůty, bylo podáno včas (§ 40 odst. 1 písm. d/ správního řádu).

III.

Ministerstvo vnitra přezkoumalo na základě podaného odvolání napadené rozhodnutí v mezích daných § 89 odst. 2 správního řádu a dospělo k závěru, že námitky odvolatele nejsou důvodné. Vycházelo přitom z následujících skutečností.

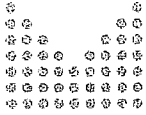
III./A

Odvolací orgán se v první řadě zabýval tím, zda byl důvod pro částečné odmítnutí požadovaných informací, tj. zda povinný subjekt postupoval při jejich neposkytnutí v souladu se zákonem.

Dle názoru odvolacího orgánu lze odmítnout poskytnutí informace nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7- §11 InfZ, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace přitom bude právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá, resp. nemá k dispozici. Stejný právní názor vyslovil i Nejvyšší správní soud v odůvodnění rozsudku ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007-56.

Zákon o svobodném přístupu k informacím totiž poměrně často se vyskytující praktickou situaci – *vyřízení žádosti na poskytnutí „neexistující“ informace, resp. informace, již povinný subjekt nedisponuje a ani nemá povinnost ji mít* - konkrétně neřeší. Pokud žadatel požaduje poskytnutí informace, kterou povinný subjekt nedisponuje a nemá povinnost ji mít (povinný subjekt např. nevlastní dokument, u něhož se žadatel domnívá, že existuje) a jestliže se tato informace vztahuje k působnosti osloveného povinného subjektu, nedává zákon žádnou odpověď, jak takovou žádost vyřídit. Ministerstvo vnitra se přiklání k tomu, že žádost by měla být vyřízena rozhodnutím o odmítnutí žádosti, a to s ohledem na formulaci ustanovení § 15 odst. 1 InfZ, které ukládá vydat rozhodnutí kdykoli se žádosti *nevyhovuje*, přičemž jednou z takových situací je právě neexistence informace. Tento přístup potvrzuje i výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, jenž neexistenci informace považuje za „faktický“ důvod pro odmítnutí žádosti.

Problémem může být, *jak tvrzení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace neexistuje, resp. že tyto informace nevlastní, přezkoumávat*. V případě tvrzené neexistence informace je možné ze strany nadřízeného orgánu považovat postup povinného subjektu za správný tehdy, jestliže ze spisu předloženého

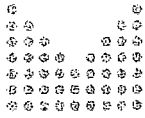
povinným subjektem jasně vyplývá, že existence požadovaných informací byla dostatečně prověřována a že o správnosti závěru povinného subjektu o neexistenci informace nelze mít důvodné pochybnosti (ať již plynoucí z obsahu předloženého spisu, z argumentace či podkladů předložených odvolatelem či ze skutečností zjištěných odvolacím orgánem). Za důvodné pochybnosti o správnosti závěru povinného subjektu však nelze považovat pouhé obecné tvrzení žadatele o tom, že danými informacemi povinný subjekt jistě musí disponovat; je třeba, aby žadatel toto své tvrzení doložil či alespoň konkrétními argumenty tvrzení povinného subjektu zpochybnil.

Dle názoru odvolacího orgánu dostatečně prokazuje neexistenci informace, resp. skutečnosti, že povinný subjekt požadovanými informacemi – konkrétně výší veřejné podpory (dotace) poskytované Středočeským krajem obchodní společností ANEXIA s. r. o. na vnitrostátní autobusové lince č. 310 612 za jednotlivé roky 2006 – 2010 (do 30. 11. 2010); výší veřejné podpory (dotace) poskytované Středočeským krajem obchodní společností ANEXIA s. r. o. na vnitrostátní autobusové lince č. 310 610 za jednotlivé roky 2003 – 2010 (do dne doručení žádosti) – nedisponuje, předložené smlouvy o závazku veřejné služby ve vnitrostátní linkové osobní dopravě a jejich dodatky, ze kterých je patrné, že povinný subjekt – Středočeský kraj využil možnosti dané nařízením vlády č. 493/2004 Sb., kterým se upravuje prokazatelná ztráta ve veřejné linkové dopravě a kterým se konkretizuje způsob výkonu státního odborného dozoru v silniční dopravě nad financováním dopravní obslužnosti (a podle kterého se postupovalo při uzavírání předmětných smluv), uzavírat smlouvy, resp. stanovit prokazatelnou ztrátu na soubor linek veřejné linkové dopravy, nikoliv na jednotlivé autobusové linky. Povinný subjekt tak neměl povinnost danou zákonem k evidenci prokazatelné ztráty, resp. veřejné podpory (dotace) rozepsané na jednotlivé vnitrostátní autobusové linky. Pokud nebyla uložena taková povinnost zákonem, nelze po povinném subjektu požadovat, aby tyto dokumenty vlastnil. V případě, že povinný subjekt nedisponoval, resp. nedisponuje požadovanými informacemi, ani neměl (nemá) zákonnou povinnost jimi disponovat, musel vydat rozhodnutí dle § 15 InfZ, což v dané věci povinný subjekt učinil.

III./B

Odvolatel ve svém odvolání blíže specifikoval níže uvedené námítky. K tomuto Ministerstvo vnitra znovu připomíná, že jakožto odvolací orgán musí postupovat v intencích zákona, tj. přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem (srov. § 89 odst. 2 správního řádu).

Ke konstatování, že samotný Středočeský kraj nemá představu, kolik na provoz té které linky vlastně přispívá, odvolací orgán uvádí, že úvahy nad

představami Středočeského kraje jsou z hlediska InfZ irelevantní. K tomuto lze pro doplnění zopakovat výše uvedené, tj. že smlouvy o závazku veřejné služby (alespoň ty které se vztahují k věci a odvolací orgán je má k dispozici) jsou uzavírány na soubor linek nikoliv na jednotlivé linky. Přesně tak, jak umožňuje zákon. Skutečnost, že povinný subjekt zvolil tuto možnost, mu nelze přičítat k tíži, neboť využil toliko možnost danou zákonem.

Dále se v odvolání namítá, že je-li požadovaná informace obtížně zjistitelná, nemůže být tato skutečnost důvodem pro odmítnutí. K tomuto odvolací orgán uvádí následující. Z předložených dokumentů vyplývá, že povinný subjekt nedisponuje informacemi ve struktuře, kterou požaduje žadatel. Resp. povinný subjekt disponuje informací kolik je veřejná podpora na stanovený okruh linek, rozepsaných na jednotlivé roky, stejně tomu je u kilometrů, nikoliv na jednotlivé linky. Tuto informaci by musel povinný subjekt vytvořit. K tomuto poznamenáváme, že dle ustanovení § 2 odst. 4 InfZ se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Z hlediska výkladu pojmu „vytváření nové informace“ je možno uvést, že v případě „pouhého“ shromáždění informací bez nutnosti jejich dalšího zpracování by se nejednalo o vytváření nové informace, ale jen o určité formální zpracování (shromáždění) informací existujících. V daném případě však nejde o formální shromáždění informací existujících, ale o vytvoření informace, kterou povinný subjekt nemá k dispozici – šlo by tedy o vytvoření nové informace, resp. požadavek jdoucí nad rámec zákona.

Odvolatel se ve svém odvolání vyjadřuje i k odůvodnění napadeného rozhodnutí, k tomuto konstatujeme, že dle § 82 odst. 1 věta druhá *odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné*. Jinak řečeno, obecné zpochybňování samotného odůvodnění, bez jeho propojení s výrokem napadeného rozhodnutí, nedává odvolacímu orgánu možnost vypořádat se řádně s uvedenou námitkou odvolatele. Dle názoru odvolacího orgánu je z předmětného odůvodnění patrné, jaké jsou důvody výroku rozhodnutí, resp. jaké jsou podklady pro jeho vydání, a jakými úvahami, se správní orgán řídil při jejich hodnocení; odůvodnění tedy splňuje požadavky stanovené zákonem pro obsah odůvodnění.

Nakonec se odvolatel ve svém odvolání domnívá, že povinný subjekt by mohl uvést, alespoň přibližnou (konkrétní) kalkulaci na konkrétní linky. Tuto „kalkulaci“ si však může žadatel sám vypočítat, neboť má již všechny informace, které má i povinný subjekt (viz zejména rozhodnutí č. j. 146852/2009/KUSK, sp. zn. 134461/2009/KUSK/4 ze dne 5. října 2010, ve kterém je uveden ve vztahu k obchodní společnosti – ANEXIE s r. o., rozpis požadovaných celkových údajů za jednotlivé kalendářní roky v členění objednaný rozsah dopravy a přepočítání dotace na jeden kilometr, tj. průměrná dotace na jeden kilometr. Požadavek uvedení přibližné kalkulace ze strany povinného subjektu (jeho odhad) by mohlo být v extrémním případě bráno jako obstrukce a zneužití práva žadatelem.

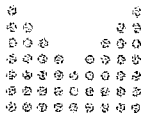

IV.

Ministerstvo vnitra závěrem k „neexistenci požadovaných informací“ uvádí, že se v rámci své ustálené praxe zaměřuje především na posouzení, zda ze spisu předloženého povinným subjektem jasně vyplývá, že existence požadovaných informací byla dostatečně prověřována a že o správnosti závěru povinného subjektu nelze mít důvodné pochybnosti (ať již plynoucí z obsahu předloženého spisu, z argumentace či podkladů předložených odvolatelem či ze skutečností zjištěných odvolacím orgánem). Pokud takové pochybnosti nevznikají, lze mít za to, že požadovaná informace skutečně neexistuje a rozhodnutí povinného subjektu o /částečném/ odmítnutí žádosti by měl být potvrzen; naopak jsou-li takové pochybnosti, je na místě povinnému subjektu věc vrátit k opětovnému vyřízení.

Důvodnou pochybnost, která by opodstatnila odlišný přístup k věci, nelze dovodit pouze z určité obecné pravděpodobnosti či očekávání. Důvodnou je nepochybně jen taková pochybnost, již lze podložit relevantními argumenty právního charakteru, případně takovými okolnostmi či souvislostmi skutkové povahy, které samy o sobě zcela zjevně zpochybňují správnost postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace (např. vnitřní vzájemnou rozporností, zjevnou nelogičností apod.).

Z hlediska daného případu odvolací orgán zjistil, že povinný subjekt uzavírá smlouvy o závazku veřejné služby na soubor linek veřejné linkové dopravy nikoliv na jednotlivé linky. Tento postup odpovídá zákonným možnostem, resp. § 2 nařízení vlády č. 493/2004 Sb. Pro úplnost si povinný subjekt (konkrétně odbor dopravy) zjišťoval u správce rozpočtu - odboru finančního a investic, zda požadovanými informacemi nedisponuje, s tím, že obdržel zápornou odpověď. Povinný subjekt se také vyjádřil k možnosti výpočtu požadovaných informací z dostupných údajů uvedených ve smlouvách a dalších podkladech pro požadované období. Odvolací orgán tak nemá důvodnou pochybnost o dostatečném prověření existence požadovaných informací. Lze proto konstatovat, že povinný subjekt tak nedisponuje v žádosti požadovanými informacemi a nemá ani zákonnou povinnost jimi disponovat. Odvolací orgán pak přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu a na základě předloženého spisu (zejména smluv a jejich dodatků) si ověřil povinným subjektem uvedené důvody neposkytnutí požadovaných informací (těmito informacemi povinný subjekt nedisponuje). Z výše uvedených důvodů považuje odvolací orgán postup povinného subjektu při odmítnutí žádosti v části týkající se sdělení výše veřejné podpory (dotace) poskytované Středočeským krajem obchodní společnosti ANEXIA s. r. o. na vnitrostátní autobusové lince č. 310 612 Rakovník – Nové Strašecí – Praha, a to celkovou částku za jednotlivé roky 2006 – 2010 (do 30. 11. 2010); sdělení výše veřejné podpory (dotace) poskytované Středočeským krajem obchodní společnosti ANEXIA s. r. o. na vnitrostátní autobusové lince č. 310 610 Rakovník – Nové Strašecí – Praha, a to celkovou částku za jednotlivé roky 2003 – 2010 (do dne doručení žádosti) za souladný se zákonem.

V.

Odvolací orgán proto uzavírá, že povinný subjekt rozhodl o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací podle § 15 InfZ v souladu se zákonem, a napadené rozhodnutí proto podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

Marie Kostruhová
Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru
podepsáno elektroniky

Rozdělovník:

Vypraveno

dne 22-07-2011 Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí správního spisu a jako jeho součást bude po
dodejkou 1. nabytí právní moci tohoto rozhodnutí předán (s dodejkou) povinnému subjektu:
Středočeský kraj, Krajský úřad Středočeského kraje, odbor dopravy, Zborovská 11, 150
21 Praha 5 (k sp. zn. SZ_202066/2010/KUSK).

Vypraveno

dne 11-07-2011 Stejnopis rozhodnutí bude doručen povinnému subjektu – Středočeskému kraji –
dodáním do jeho datové schránky.

Vypraveno

dne 11-07-2011 Stejnopis rozhodnutí bude doručen povinnému subjektu – Středočeskému kraji –
dodáním do jeho datové schránky.

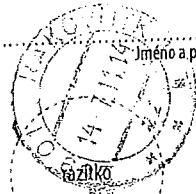
dne
dod.

Prohlášení doručujícího orgánu:

- Adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení.
- Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne:
- Zásilka byla vložena do schránky dne:

Hana Rudolfová

Jméno a příjmení pracovníka pošty

razítko

Podpis pracovníka pošty

Podpis pracovníka pošty

Odesílatel: **MINISTERSTVO VNITRA ČR**
odbor dozoru a kontroly veřejné správy
náměstí Hrdinů 3, 140 21 PRAHA 4

DORUČENKA NEVRACET, VLOŽIT DO SCHRÁNKY
ULOŽIT JEN 10 DNÍ!

Označení písemnosti (č. j.):
C.j.: MV-15182-8/ODK-2011

Adresát: **AGROZETCENTRUM VRŠOVICE s. r. o.**
Kustova 2600
269 01 Rakovník

AGROZETCENTRUM VRŠOVICE s.r.o.
Jméno a příjmení příjemce: Kustova 2600, CZ.269.01.Rakovník
Vztah příjemce k adresátovi, není-li příjemce adresátem: DIČ: CZ25107992
Potvrzují převzetí této zásilky. Tel.: 00420 313 517 574
Dne: 14. 7. 11 Podpis:

Vztah příjemce k adresátovi, není-li příjemce adresátem:
Potvrzují převzetí této zásilky.
Dne: Podpis:

Mgr. Kambořová
ODK/2

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy auditing of the accounts.

In the second section, the author outlines the various methods used to collect and analyze data. This includes both primary and secondary research techniques. The goal is to gather comprehensive information that can be used to identify trends and make informed decisions.

The third section provides a detailed overview of the results obtained from the data analysis. It highlights key findings and discusses their implications for the organization. The author notes that while there are some challenges, the overall outlook is positive, provided that certain strategic actions are taken.

Finally, the document concludes with a series of recommendations for future work. These suggestions are based on the insights gained from the current study and are intended to help the organization improve its performance and achieve its long-term goals.

GA 294 / doH

Městský soud v Praze
pracoviště pro agendu správního soudnictví
Hybernská 1006/18
111 21 Praha 1

1455 W. B. M.

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
pracoviště Hybernská 18, Praha 1

Došlo dne: 14-09-2011

.....krát..... příloh

kolky

Žalobce:

Obchodní společnost: AGROZETCENTRUM VRŠOVICE s.r.o.,
IČ: 25107992,
Se sídlem: Rakovník, Kuštova 2600, PSČ: 269 01,

Právně zastoupený: JUDr. Robertem Kučerou, advokátem, č.licence 9559,
se sídlem Praha 7, Dukelských hrdinů 29/471, PSČ: 170 00

Žalovaný:

Název: Ministerstvo vnitra České republiky,
Se sídlem: Praha 7, Nad Štolou 3, PSČ: 170 34

ŽALOBA PROTI ROZHODNUTÍ SPRÁVNÍHO ORGÁNU

D v o j m o :

Příloha:

- 1) kopie rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, č. j. MV-15182-8/ODK-2011 ze dne 8.7.2011
- 2) plná moc právního zástupce, osvědčení o registraci plátce DPH

I.

Žalovaný svým rozhodnutím č. j. MV-15182-8/ODK-2011 ze dne 8.7.2011 rozhodnul tak že rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 25.5.2011, č.j. 108273/2011/KUSK, sp.zn. SZ_202066/2010/KUSK/61 o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace se z a m í t á a napadené rozhodnutí se p o t v r z u j e.

Toto rozhodnutí žalovaného bylo doručeno žalobci dne 14.7.2011.

II.

Předně dle názoru žalobce je výrok rozhodnutí žalovaného zmatečný, neboť se v něm uvádí, že žalobcem napadené rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje se zamítá a zároveň, že se potvrzuje. Již z tohoto důvodu nemůže rozhodnutí žalovaného obstát.

Z odůvodnění rozhodnutí vydaného žalovaným je však zřejmé, že žalovaný se domnívá, že by bylo namísto odvoláním napadené rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 25.5.2011, č.j. 108273/2011/KUSK, sp.zn. SZ_202066/2010/KUSK/61 potvrdit, a to v zásadě z toho důvodu, že informacemi požadovanými žalobcem Krajský úřad Středočeského kraje nedisponuje, když ze spisu vyplývá, že Krajským úřadem Středočeského kraje existence, resp. neexistence požadovaných informací byla dostatečně prověřována a že žalovaný neshledal o správnosti závěru o neexistenci informací důvodné pochybnosti. Naopak žalobcem obecné tvrzení o tom, že Krajský úřad Středočeského kraje musí danými informacemi disponovat, shledal žalovaný jako nedostatečné.

Žalovaný se spokojil s informací Krajského úřadu Středočeského kraje o tom, že z nařízení vlády č. 493/2004 Sb, (dnes již neúčinného), konkrétně jeho § 2 vyplývá, že prokazatelnou ztrátu lze stanovit mimo jiné i na soubor linek veřejné linkové dopravy a že toho právě dotčená společnost ANEXIA s.r.o., IČ: 451 48 996, se sídlem Rakovník, Lubenská 1588, PSČ 269 80 (dále jen „společnost ANEXIA s.r.o.“) využila a proto Krajský úřad Středočeského kraje nedisponuje informacemi o výši veřejné podpory (dotace) poskytované Středočeským krajem na vnitrostátní autobusové lince č. 310 612 Rakovník – Nové Strašecí – Praha a lince č. 310 610 Rakovník – Nové Strašecí – Praha a že v podstatě není schopen ani tyto informace zjistit.

S tím, žalobce nesouhlasí. Pokud by Krajský úřad Středočeského kraje nedisponoval informacemi, kolik činí prokazatelná ztráta na daných linkách, pak by nemohl ani zkontrolovat zda-li společností ANEXIA s.r.o. požadovaná veřejná podpora je v souladu s právními předpisy a smlouvou uzavřenou se Středočeským krajem. Přičemž společnost ANEXIA s.r.o. byla povinna dle § 4 nařízení vlády č. 493/2004 Sb. si prokazatelnou ztrátu sama vypočítat a tuto doložit Středočeskému kraji. Již z toho je zřejmé, že Krajský úřad Středočeského kraje musí danými informacemi disponovat, byť nevyplývají z příslušné smlouvy uzavřené se společností ANEXIA s.r.o.. Dané informace však musejí vyplývat z propočtů a dokladů, které je společnost ANEXIA s.r.o. povinna k žádosti o výplatu veřejné podpory dokládat. Toto ustanovení § 2 daného nařízení vlády v žádném případě nevylučuje.

Nad to je třeba uvést, že pouhý odkaz Krajského úřadu Středočeského kraje na ustanovení § 2 nařízení vlády č. 493/2004 Sb. ve spojení s odkazem na smlouvu uzavřenou se společností ANEXIA s.r.o. nemůže postačovat k tomu, aby bylo možné konstatovat, že neexistence informací byla dostatečně prověřena, když Krajský úřad Středočeského kraje

nikdy nevysvětlil jak ověřuje správnost výše vyplácené veřejné podpory a jak si může učinit představu o nutnosti a potřebě danou linku dotovat. Žalobce není schopen označit přesně zdroj z něhož by bylo možné požadované informace získat, nicméně je zřejmé, že s nimi musí Krajský úřad Středočeského kraje počítat, jednak by je měl získávat z přehledů a dokumentů přikládaných společností ANEXIA s.r.o. k prokázání ztráty a jednak tyto informace musí mít Krajský úřad Středočeského kraje k tomu, aby mohl posoudit zda-li je nutné danou linku dotovat a musí být schopen podle takových informací i posoudit zda-li výše vyplácené veřejné podpory je v pořádku. Jsou zde tedy vážné pochybnosti o tom, že by Krajský úřad Středočeského kraje žalobcem požadované informace nemohl zjistit a napadené rozhodnutí tedy nemůže obstát.

III.

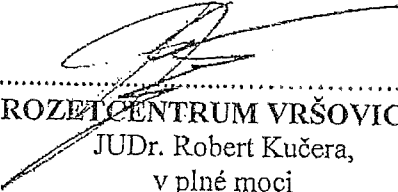
Napadené rozhodnutí je tedy nezákonné a dále řízení, resp. napadené rozhodnutí trpí vadami (nesrozumitelností) a proto je podle ustanovení § 78 odst. 1 a 4 S.Ř.S. namístě, aby soud vydal tento

r o z s u d e k :

Rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, č. j. MV-15182-8/ODK-2011 ze dne 8.7.2011 a rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 25.5.2011, č.j. 108273/2011/KUSK, sp.zn. SZ_202066/2010/KUSK/61 se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení sestávající z odměny právního zástupce a náhrady hotových výloh, to vše zvýšené o DPH, a to na účet právního zástupce žalovaného advokáta JUDr. Roberta Kučery na účet č. 51-2745500287/0100, v.s. 20110112.

V Praze dne 12.9.2011

.....
AGROZET CENTRUM VRŠOVICE s.r.o.

JUDr. Robert Kučera,
v plné moci

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX00UGWFY
prvotní identifikátor

**odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21**

Č. j.: MV-15182-14/P-2011

Praha 20. prosince 2011
Počet listů: 4

Městský soud v Praze
pracoviště Hybernská
Hybernská 1006/18
111 21 PRAHA 1

ke sp. zn.: 6 A 297/2011

Žalobce: **AGROZETCENTRUM VRŠOVICE s.r.o.**, IČ: 25107992
se sídlem Kuštova 2600, 269 01 Rakovník

zastoupen: JUDr. Robertem Kučerou, advokátem,
se sídlem Dukelských hrdinů 471/29, 170 00 Praha 7

Žalovaný: **Ministerstvo vnitra**,
se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

**žaloba proti rozhodnutí správního orgánu
č.j. MV-15182-8/ODK-2011 ze dne 8.7.2011**

**Vyjádření
žalovaného k žalobě**

Dvojmo

Vzhledem k povaze příloh zasílá žalovaný tyto podle ust. § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, samostatně, v listinné podobě.

Žalobce se žalobou, podanou dne 14. září 2011 k Městskému soudu v Praze, domáhá zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra č.j. MV-15182-8/ODK-2011 ze dne a dále rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje pod č.j. 108273/2011/KUSK ze dne 25. května 2011 (sp. zn. SZ_202066/2010/KUSK/6).

Žalovaný podává k žalobě následující vyjádření.

I.

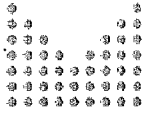
Žalovaný považuje podanou žalobu za nedůvodnou, a to především proto, že napadeným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobce zkrácen na svých hmotných ani procesních právech a v rámci správního řízení nedošlo ani k porušení jeho práv, a nejsou tudíž naplněny předpoklady ust. § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).

Podle ust. § 65 SŘS, z něhož žalobce odvozuje svou žalobní legitimaci v dané věci, „*kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak*“.

Podle názoru žalobce je rozhodnutí žalovaného č.j. MV-15182-8/ODK-2011 ze dne 8. července 2011 (dále jen „napadené rozhodnutí“) nezákonné a řízení, resp. rozhodnutí, trpí vadami (nesrozumitelností), proto požaduje zrušení jak rozhodnutí žalovaného, tak rozhodnutí Středočeského kraje - Krajského úřadu Středočeského kraje. Napadeným rozhodnutím žalovaného bylo potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odbor dopravy, pod č.j. 108273/2011/KUSK a sp. zn. SZ_202066/2010/KUSK/61 ze dne 25. května 2011, o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací podané dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Žádost o informace byla podána dne 27. prosince 2010 a označena jako „*Věc: žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/99 – veřejná podpora v linkové autobusové dopravě*“. Žalobce strukturuje žalobu v podstatě do dvou základních skupin argumentů – jednak napadá výrok napadeného rozhodnutí pro jeho zmatečnost, a jednak polemizuje s názorem žalovaného ohledně dostatečného prokázání neexistence požadovaných informací. K těmto otázkám se proto žalovaný v následujícím textu vyjadřuje.

II.

Žalobce v první řadě napadá zmatečnost, resp. nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí, a to zejména jeho výrokovou část. Ve výroku napadeného rozhodnutí je totiž uvedeno „*Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 25. května 2011, č.j. 108273/2011/KUSK, sp. zn. SZ_202066/2010/KUSK/61, o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace se zamítá a napadené rozhodnutí se*

potvrzuje“. Napadeným rozhodnutím však žalovaný podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odvolání žalobce zamítl a jím napadené rozhodnutí potvrdil. Tato skutečnost vyplývá nejen z obsahu celého napadeného rozhodnutí, ale rovněž z uvozovací věty výroku a posledního odstavce odůvodnění rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že se jedná o zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení rozhodnutí, o jejíž odstranění nepožádal účastník řízení (žalobce), rozhodl o odstranění této nesprávnosti žalovaný z moci úřední, a to svým rozhodnutím pod č.j. MV-15182-12/ODK-2011 ze dne 5. prosince 2011 (viz spisový materiál žalovaného). Do dnešního dne však uvedené rozhodnutí nenabýlo právní moci.

III.

Žalobce v podané žalobě dále polemizuje s názorem žalovaného ohledně dostatečného prokázání neexistence požadovaných informací. K tomuto žalovaný může plně odkázat na text napadeného rozhodnutí, a to zejména v části pod bodem III./A a bodem III./B. V obecné rovině se problematikou „neexistence požadovaných informací“ žalovaný zabýval i v bodě IV. napadeného rozhodnutí.

Z obsahu napadeného rozhodnutí tedy lze mimo jiné dovodit, že smlouvy o závazku veřejné služby (alespoň ty, které se vztahují k dané věci a žalovaný je měl k dispozici) jsou uzavírány na soubor linek, nikoliv na jednotlivé linky. Přesně tak, jak umožňuje zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě. Skutečnost, že povinný subjekt (tj. krajský úřad) zvolil tuto možnost a nikoliv rozepsání na jednotlivé linky, mu nelze přičítat k tíži, neboť využil toliko možnost danou mu zákonem. Rozpočítání celkové částky na jednotlivé linky, tedy požadavek uvedení přibližné kalkulace ze strany povinného subjektu (resp. jeho odhad), jde nad rámec jeho zákonných povinností.

Pro úplnost dodáváme, že Krajský úřad Středočeského kraje využil možnosti vyloučení částí spisu z nahlížení ve smyslu ust. § 45 odst. 3 SŘS. Tyto části jsou označeny zřetelným způsobem.

IV.

Dle názoru žalovaného nebyl žalobce napadeným rozhodnutím zkrácen na svém právu na svobodný přístup k informacím, jelikož předmětem řízení o odvolání dle ust. § 16 zákona č. 106/1998 Sb. je především ověření, zda důvody uplatněné povinným subjektem v jeho rozhodnutí o odmítnutí žádosti splňují zákonné požadavky pro jejich uplatnění, což v daném případě bylo splněno. Podle názoru žalovaného lze vyřízení žádosti o informace ze samostatné působnosti kraje krajským úřadem, jako orgánem příslušným k rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob ve věcech patřících do samostatné působnosti kraje [viz ust. § 94 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení)], považovat za vyřízení žádosti povinným subjektem. Rovněž tak procesní práva žalobce byla v předmětném řízení, vedeném žalovaným, respektována.

V.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti se žalovaný domnívá, že předmětná správní žaloba není důvodná a navrhuje, aby nadepsaný žalobu dle ust. § 78 odst. 7 SŘS v celém rozsahu **zamítl**.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru právního
podepsáno elektronicky

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Občanské sdružení „Občané za ochranu kvality bydlení v Brně – v Kníničkách, Rozdrojovicích a Jinačovicích“**, se sídlem U luhu 23, Brno, zastoupen JUDr. Milošem Tuháčkem, advokátem se sídlem Přebrátelská 330, Tábor, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 7, pošt. schr. 21/KM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5. května 2009, č.j. MV-29331-2/KM-2009,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5. května 2009, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje ze dne 11. 3. 2009 pod č.j. KRPB-13133/ČJK-2009-0600KR-TOL, jímž byla částečně odmítnuta žádost o informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, podaná dne 31. 1. 2009. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že povinný subjekt na základě žádosti o informaci z 31. 1. 2009 odmítl poskytnout písemnost - vyjádření policejního orgánu k ústnímu pokynu dozorového státního zástupce, která se nachází na č. listu 20 trestního spisu vedeného 3. oddělením obecné kriminality Územního odboru SKPV MR Brno Policie CR Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje pod č.j. MRBM-62728-5/TČ-2008-73-HO. Odvolací orgán konstatoval, že v trestním řízení je státní zastupitelství jediným dozorujícím orgánem, a vztah mezi ním a policejním orgánem je fakticky vztahem nadřízenosti a podřízenosti. Pokyny a instrukce, které v rámci takového udílení státní zastupitelství policii a naopak vyjádření policie směrem ke státnímu zastupitelství, tak mají jednoznačně charakter vnitřních pokynů ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobce odmítl názor, že by pokyny státního zástupce vůči policii měly povahu výlučných vnitřních pokynů, neboť jde o různé subjekty, dále že úřední záznam o ústně obdrženém pokynu státního zástupce má být součástí trestního spisu a že ust. § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím bylo použito nesprávně. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení se závazným právním názorem, že povinný subjekt je povinen informace poskytnout, případně se zabývat konkrétními důvody pro jejich odepření.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na svém názoru, že pokyn státního zástupce policejnímu orgánu má charakter vnitřního pokynu a že tedy byly dány zákonné důvody pro nevyhovění žádosti. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které= jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce podal dne 2. 2. 2009 k Policejnímu prezidiu ČR žádost k zaslání kopie spisu vedeného pod č.j. MRBM-62728/ČJ-2008-73-HO u Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, a to včetně strany se soupisem obsahu spisu a kopií všech vyjádření státního zástupce. Povinný subjekt na tuto žádost reagoval sdělením, že kopie spisu bude poskytnuta neprodleně po návratu zpracovatele z dovolené do služby, avšak pokud se týká žádosti o kopie všech vyjádření státního zástupce, taková informace není ve spise obsažena a ani by nebyla v souladu s § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím poskytnuta. Rozhodnutím ze dne 11. 3. 2009 pod č.j. KRPB-13133/ČJK-2009-0600KR-TOL pak povinný subjekt odmítl poskytnout žalobci informaci, která je obsahem písemnosti na č.l. 20 předmětného spisu, tedy vyjádření policejního orgánu k pokynu dozorového státního zástupce, s tím, že komunikace mezi státním zástupcem a policejním orgánem není součástí originálu trestního spisu (pokud v projednávané věci součástí tohoto originálu je, zapříčila to

skutečnost, že ve věci nebyly zahájeny úkony trestního řízení). Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž s tímto výkladem povinného subjektu nesouhlasil.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Žalobce v žalobě především uvedl, že jím požadovanou informaci - tedy vyjádření policejního orgánu k ústnímu pokynu dozorového zástupce - nelze považovat za vnitřní pokyn. Povahu výlučně vnitřního pokynu bude mít pouze takový akt, kterým jsou regulovány vztahy výhradně uvnitř úřadu, aniž by se výsledky takové regulace projevíly navenek, tedy ve vztahu k třetím osobám. Žalovaný dovodil, že v rámci specifik trestního řízení je vztah státního zástupce a policejního orgánu vztahem podřízenosti a nadřízenosti a z toho titulu pokyny a instrukce, které udílí státní zástupce policii a naopak vyjádření policie směrem ke státnímu zastupitelství, tak mají charakter vnitřních pokynů ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím. S tímto závěrem nemůže žalobce souhlasit, protože vztah státního zástupce a policejního orgánu vyplývá ze zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním. Policejní orgán je v trestním řízení povolán k tomu, aby státnímu zástupci napomáhal při naplňování jeho úlohy v trestním řízení, kterou je uskutečňování trestního stíhání a prosazování požadavku legality. Při provádění úkonů trestního řízení požívá policejní orgán procesní samostatnosti, je ale vázán pokyny státního zástupce - § 3a odst. 3 zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, § 174 odst. 2 písm. a) trestního řádu. Jako orgán činný v trestním řízení má policejní orgán postavení subjektu trestního řízení. Dozor státního zástupce v přípravném řízení je vymezen v § 174 trestního řádu v návaznosti na § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství a je vykonáván v trestním řízení především z hlediska zákonnosti postupu policejního orgánu, ale také z hlediska jeho věcné správnosti, odůvodněnosti a úplnosti. Z výše uvedeného vyplývá, že mezi státním zastupitelstvím a Policií ČR existuje vztah podřízenosti a nadřízenosti pouze v rámci dozoru státního zástupce nad zákonností v přípravném řízení. Rozhodně nelze vyvodit, že by pokyny státního zástupce měly povahu výlučných vnitřních pokynů, vzhledem k tomu, že se jedná nepochybně o dva různé subjekty. To je doloženo o tím, že Policie je spravována Ministerstvem vnitra, zatímco státní zastupitelství spadá pod rezort Ministerstva spravedlnosti.

Pokyny k vyšetřování trestných činů jako dozorové opatření státního zástupce se vydávají ve formě opatření, zpravidla písemně, není však vyloučeno dát konkrétní pokyn ústně, telefonicky nebo telefaxem apod. Pokyny státního zástupce policejnímu orgánu k vydání usnesení, proti němuž je přípustná stížnost, se vždy zařadí do prvopisu vyšetřovacího spisu. Ostatní pokyny se zakládají do prvopisu vyšetřovacího spisu, stanoví-li tak státní zástupce). Tomu odpovídá i úprava závazného pokynu policejního prezidenta, podle něhož se pokyny státního zástupce udělené v písemné podobě založí do stejnopisu trestního spisu, neurčí-li státní zástupce výslovně, že pokyn má být založen do originálu trestního spisu. O ústně obdrženém pokynu státního zástupce zpracuje policista úřední záznam, který před založením do trestního spisu neprodleně předloží svému nejbližší nadřízenému vedoucímu pracovníkovi. Z toho vyplývá, že záznam o ústním pokynu státního zástupce a vyjádření policejního orgánu by mělo být součástí trestního spisu. Žalobci tedy není jasné, proč tomu tak v tomto případě není a požadovaný dokument je součástí pomocného materiálu.

Žalovaný se ztotožnil s názorem povinného subjektu, že není žádný racionální či zákonný důvod pro poskytnutí písemností žalobci, které již obdržel v rámci řízení vedeným pod č. j. MRBM-62728-5/TČ-2008-73-HO třetím oddělením obecné kriminality Územního odboru SKPV MŘ Brno Policie ČR Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje. Nutno podotknout, že neposkytnout informaci lze jen ze zákonem daných důvodů, a zákon o svobodném přístupu k informacím neobsahuje žádné ustanovení, pod které by bylo možno důvod uvedený v napadeném rozhodnutí subsumovat. Proto je nutno shrnout, že zdůvodnění aplikace ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím na danou žádost je zjevně nesprávné. Žalovaný tak porušil právo žalobce na svobodný přístup k informacím, jak je zaručeno v čl. 17 Listiny základních práv a svobod a v § 4 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Mezi účastníky není sporu o tom, o jaké informace žalobce žádal, avšak rozcházejí se v názoru na tom, zda pokyn dozorcího státního zástupce, vydaný policejnímu orgánu v rámci trestního řízení, má povahu vnitřního pokynu a zda tedy lze odmítnout poskytnutí písemného záznamu o tomto pokynu podle ust. § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím.

Soud v této věci konstatoval, že v době po podání předmětné žaloby rozhodoval v obdobném sporu Nejvyšší správní soud, jenž v rozsudku ze dne 17. 2. 2011, č.j. 1 As 105/2010-73, vyjádřil názor, že *„pokyny státního zástupce udělované v průběhu přípravného řízení trestního policejnímu orgánu patří k vnitřním pokynům povinného subjektu ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.“* Tento názor Nejvyšší správní soud odůvodnil konstatováním, že policejní orgán je během přípravného řízení trestního plně podřízen státnímu zástupci, který je oprávněn udílet policejnímu orgánu závazné pokyny, přezkoumávat a rušit jeho rozhodnutí. Tento vztah lze z hlediska materiálního označit za vztah hierarchický, byť zde samozřejmě není žádná formální organizačně-hierarchická vazba. Prostřednictvím pokynů státního zástupce úkoluje policejní orgán, usměrňuje jeho činnost v konkrétním případě. Tyto pokyny zavazují pouze policejní orgán, jemuž jsou výlučně určeny, nikoliv třetí osoby. Navenek se projevují jen prostřednictvím úkonů policejního orgánu, které činí v návaznosti na pokyny státního zástupce. Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že pokyny, které státní zástupce udílí policejnímu orgánu v rámci přípravného řízení, náleží do skupiny vnitřních pokynů ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím (viz odst. 24 citovaného rozsudku). Tento svůj závěr Nejvyšší správní soud odůvodnil i odkazem na závěry formulované Ústavním soudem v usnesení sp. zn. I. ÚS 54/05 ze dne 26. 7. 2005 (U 17/38 SbNU 535), když podle Ústavního soudu se *„...právo nahlížet do spisu dle § 65 odst. 1 trestního řádu nevztahuje na pokyny státního zástupce, které udílí policejnímu orgánu. Tyto pokyny, mají-li písemnou formu, se zpravidla (až na stanovené výjimky) zakládají v souladu s jednacím řádem pro státní zastupitelství do stejnopisu spisu, nikoliv jeho originálu. Na tyto pomocné materiály se nevztahuje právo nahlížet do spisu.“*

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že citované právní názory Nejvyššího správního soudu a konec konců též Ústavního soudu je třeba v plném rozsahu vztáhnout i na věc nyní projednávanou. Jestliže žalobce žádal, aby mu podle zákona o svobodném

přístupu k informacím byla poskytnuta též část spisu, která obsahuje záznam pokynu státního zástupce, vydaného policejnímu orgánu v rámci výkonu dozoru nad trestním řízením, pak této žádosti nemohl povinný subjekt vyhovět, neboť takový pokyn státního zástupce má povahu vnitřního pokynu. Poskytnutí takové informace je pak podle ust. § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím vyloučeno.

Žalovaný tedy nepochybil, jestliže nevyhověl odvolání žalobce proti rozhodnutí povinného subjektu, kterým bylo poskytnutí této informace odmítnuto, a odůvodnil to právě povahou požadované informace. S ohledem na povahu požadované informace je pak podle názoru soudu bezvýznamné, zda záznam o ústním pokynu státního zástupce a vyjádření policejního orgánu by měl být součástí trestního spisu nebo nikoliv, resp. zda v konkrétním projednávaném případě součástí trestního spisu byly nebo nikoliv – povinný subjekt je nemohl poskytnout v žádném případě.

Městský soud v Praze proto shledal podanou žalobu nedůvodnou a podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního ji zamítl.

Soud rozhodl ve věci bez jednání, za podmínek ust. § 51 odst. 1 soudního řádu správního.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 13. prosince 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová